

ויסקל ויעזר³ ויפרוש, ולא ימיש מעשות פרי תאווה ומלפרוץ, משקה רבי[ב]כ⁴ רוב דגן ותירוש. ולמה באתם על תלמי בור שדי לחרוש, בארץ מליחה צנומת הנגב מעלת רשונים⁵ סלע המרכבה וטרוש, ושדה ערכם ביום נטעו ישגשו נצי עדן פרי מחמד תאווה, אין זה כי אם עקב ענ[ו]ה לישרים נאווה, ולמען ספות הרוה את הצמאה מנחל עדנים⁶ עיניכם הננה הבאה אל אחווה, אהוביי ומיודעיי מלמדיי ומודעיי קרוביי הר"ר יוסף הכהן והר"ר יעקב שיחיו כנפש הרשום.

ששאלתם על רחל שהיתה נשואה לאחד ונשתמד ונתנה לו חצי זקוק על מנת שיגרשנה, ולמחרת יום הגירושין הלך אחד מעידי הגט אצל אביה ושאל לו הכתובה וקרעה מיד ברשות אביה. ועתה היא תובעת כתובה מפקדון שהיה לו לבעלה המשומד ביד אחרים וכו' ככתוב בכתב הכתובה המושב אליכם במצוותם⁷.

נ"ל דהנאמן אינו חייב להגבות כתובתה מן הממון אשר הפקד אותו. ולא מטעם מחילה, דודאי אם קרע עליה⁸ שטר כתובתה בהכי לא מיפסדא איהי. אם אין שטר כתובתה יוצא מתחת ידיה שקרעוהו אחרים, תסמוך על תנאי ב"ד דקיימא לן [ב"מ יא, א] הטוען אחר מעשה ב"ד לא אמר כלום אף במקום שכתב ואין שטר כתובתה בידה.

ולזה היא דפרק זה בורר [סנהדרין לא, א] ההיא איתתא דנפק שטרא מתותי (ידע) [ידה], אמרה ידענא ביה דפריע דמהימנא היכא דלא איתחזאה בבי דינא למימר פריעה במגו דאיבעיא קלתיה, לא דמיא כלל, דאע"ג דלא נודע שהיה שטר כתובתה בבית אביה (א"ל) [אלא] על פי אביה, [איהי לא מפסדא כתובתה כיון דלא]⁹ קרעה, והא אביה גופיה לא קאמר דפריע כמו שכתבתם בעצמיכם.

שהוא בעין כיון דייחד לו מטלטלין או יש לו אחריות נכסים, ולגבי שביעית לא מהני כמלוה על המשכון.

ואשר כתבת וזה לשונו, לא ראייה היא, דהתם על אם לא נשתייר בו שוה פרוטה אינה מקודשת פריך ליהווי קידושין לפי (משנה לברייטא) [שיטה דברייטא]²² דסבירא ליה דמקדש²³ במלוה מקודשת דודאי הא לא גרע במלוה, אבל לפי מאי דמתרץ ע"כ לא דמי פקדון שקיבל עליו אחריות למלוה לעניין קידושין עכ"ל.

מתוך דבריו משמע, דלפי המסקנא פקדון שקיבל עליו אחריות ונגנב ולא נשתייר בו שוה פרוטה דאינה מקודשת לאו משום דמיקריא מלוה, דכיון דלא ניתנה מתחילתה להוצאה לאו מלוה היא, והא (דאינו) [דאינה] מקודשת משום דליכא מידי בעין ולאו מידי יהבי ליה²⁴. אינו כן, דאף לפי המסקנא מיקריא מלוה כדקס"ד מעיקרא, ומעיקרא מלוה גמורה חשיב לה מדקא פריך מלוה היא, ולפי דבריו הוה ליה למימר לא גריעה ממלוה. ועוד, אדרבה לדבריו מאי פריך, הא כיון דדמיא לפקדון לדבריו משום הכי גריעה ממלוה דהכי הוה ס"ד מעיקרא דפקדון גריעה ממלוה, דהמלוה אע"פ שלא נשתייר מקודשת ובפקדון אינה מקודשת. וכן פירש רש"י [ד"ה אלא] למסקנא וזה לשונו, אלא ע"כ בדקיבלה עליה אחריות קרקע דאם לא נשתייר הימנה כלום אי[נה] מקודשת דמלוה היא והמקדש במלוה אינה מקודשת עכ"ל:

רצב (תתפז-ט)

למען אחי וריעיי אלופיי ומיודעיי אדברה שלום, (ושבתם) [וטובתם]¹ אדרוש בסוף ובראש, וכפיי אפרוש (בא רשו') [בארשת]² שפתי לארוש לה' ולהיותכם רעננים כברוש, נצר מטעכם לאמונה יגבר בארץ וישרוש, ומשורש פורה ראש יעזיז

שינויי נוסחאות

22. ע"פ כת"י אמס'. 23. מכאן חסר בכת"י או"ז ומהר"ם. 24. יהבי ליה, נראה דצ"ל: יהיב לה. **רצב** 1. ע"פ ד"פ. 2. ע"פ ד"פ וד"ק. 3. יעזיז ויסקל ויעזר, בד"פ: יעזוק ויסקל ויעזר. 4. ע"פ ד"ק. 5. רשונים, בד"פ וד"ק: טרשים. 6. עדנים, בד"פ: עדנים. 7. אליכם במצוותם, בד"פ: אצליכם במצותכם. וד"ק: עליהם כמצותכם. 8. עליה, בד"פ וד"ק: אביה. 9. ע"פ ד"ק.

רצב כל התשובה בד"פ סי' תתקעד (עיי"ש בהערות), ד"ק סי' רפח. תשומ"י נזיקין סי' ז. הפתיחה מובאת בד"פ מהדר' בלוך ע"פ כת"י אמס' סי' עד. א. ראה נדה ח, ב: איזוהי בתולת קרמק כל שמעלה רשושיה.